

buddy®

- for alle dyrevenner

Buddy er butikken med omtanke for din aller beste venn!

Vi satser på kvalitet!

Vi i Buddy ser på kjæledyret som en kamerat, venn, kompis, ja rett og slett en Buddy. Alt vi gjør i Buddy skal være motivert av en genuin omtanke for kjæledyrene og det verdifulle forholdet mellom kjæledyret og dets eier.

I Buddy-butikkene vil du møte dedikerte medarbeidere som er opptatt av kjæledyr på alle nivåer. Buddy-butikkene fører et stort spekter av markedsledende merkevarer innen fôr og utstyr til dine kjæledyr. Du vil også få gode råd og veiledning om utstyr, stell og pleie. Du som kunde skal alltid være trygg på at vi som jobber i en Buddy-butikk har den kompetansen og engasjementet som skal til for at din "buddy" skal få den beste pleie.

Besøk vår nettside www.buddy.no for mer informasjon og finn din nærmeste Buddy-Butikk.

Noen av kvalitetsmerkene vi fører:

Eukanuba

ROYAL CANIN
KUNNSKAP OG RESPEKT

Illustrasjonsfoto: Vibeke Brath.

ros og selvros ble fordelt så det holdt.

Imponerende tisper

Det var ei svarhundtispe som først gjorde meg oppmerksom på rasens mangfoldige egenskaper. Langvarig elgtørke i vårt private vald i Rana hadde fått meg og noen andre grunneiere til å søke jakt på statsvald i Saltdal kommune. Der jaktet vi noen år med gråhund i laget, inntil føreren og en annen av jegerne valgte å gjenoppta jakt i Rana. Jeg hanket da sammen noen interesserte jegere fra Bodø og fikk låne Liss, en toårig svarhund som ikke hadde erfaring fra elgjakt. På den tiden var det ikke andre krav til ettersøkshund enn at den skulle være av stambokført elghundrase.

Jeg ble noe bekymret da Liss begynte elgjakta med å rote med harespør og lete opp rype. Jeg ble likevel skikkelig imponert noen dager senere. Vi var to jegere som gikk med henne ut fra Lønsdal jernbanestasjon i høgfjellet øverst i Saltdalen. Hun markerte umiddelbart overvær i trekken fra nord. Natlig snøvær hadde lagt et ankedypt pudderføre på bakken som gnistret i septembersolen da jeg fulgte henne, overbevist om at vi gikk på vær av elg. De andre postene satt så mye lenger ned i dalen at jeg ikke nådde fram på walkie talkie for å melde fra. Det var like bra, viste det seg. En god del ganger markerte Liss overværet så kraftig at jeg hver gang satte ut den andre jegeren som bakpost, i tilfelle vi støkket ut dyr som ville springe rundt og bak oss for å vinne kontroll. Siste gang førte Liss meg forsiktig over en bakkekam, fram til et lite dvergbjørkkjerr. Der hadde et rypekull satt spor i snøen og

